

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Quarta Consideratio de peccatis, quà infinitam Dei Charitatem &
Misericordiam offendunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

cens tibi illud Moylis: *c Haccine reddis Domino, homo stulte & inspiens? nunquid non ipse est Pater tuus, qui possedit, & fecit, & creauit te: cur ergo pro tot beneficijs, tot illi peccata redidisti? Patrem tuum iniuria affecisti: creatorem contempnisti: gestantem te in vlnis suis tanquam nutricem, vestientem tuam nuditatem, famem saturantem, dantem tibi quicquid habes? huic inquam tot reddis iniurias? redeas igitur ad te ipsum sicut filius ille prodigus: & prosterne te humiliter cœlesti tuo Patri: siquidem amica eius & beneuola prouident; aetiam ipsam tuam pœnitentiam complectitur, vt propter eam te liberet à tua miseria.*

Quarta Consideratio de peccatis, quæ infinitam Dei charitatem & misericordiam offendunt.

CONSIDERA primùm: DEVM Dominum nostrum ab ipsa sua æternitate, & à quo DEVS est tui memoriã habere, teque diligere: non ob tua merita, neque propter obsequia, quæ illi eras præstiturus; sed ex sua sola bonitate ac misericordia, miserans miseriæ, quæ in immensam nihili abyssum eras immersus: videns enim sapientia sua innumeros homines in ea abyssos: coniecit in te oculos suos, teque amauit ac dilexit, statuens dare tibi esse cum omnibus naturæ bonis & ornamentis, quæ nunc habes. Et quoniam Dei amor non sistit in verbis, sed progreditur ad opera: suam illam beneuolentiam tempori est per suam omnipotentiam executus; addens semper charitatem in ijs beneficijs, quæ tibi confert. Cum amore enim te condidit, & conseruat; cum amore te sustentat, tecumque concurrit, hac ratione te obstringens, ad redamandum, te prius amantem; & cum amore faciendâ ea, quæ ipsius sunt obsequij: quemadmodum ipse cum amore facit opera tibi vtilia & ad illum continuè in tua memoria habendum, vt ipsum colas, ei que obediâs: quemadmodum ipse ab æterno te habuit in sua memoria, vt tibi faueret, ac indulgeret. Tu verò miser, quid fecisti, aut iam facis? obliuisceris a eius, qui nunquam tui obliuiscitur; deles ex tuis manibus eum, qui in suis te descripsit; eum non amas, qui semper te diligit: & potius eum sæpè odio habes. & sicut alter ille populus ingratus, oblitus es Dei creatoris tui, Saluatoris, & potentissimi auxiliatoris. Nam ipse ait: *b et si mulier oblitâ fuerit infantem suum, vt non misereatur filii vteri sui: ego tamen non obliuiscar tui.* tu verò eius obliuisceris, qui te gestat in vlnis suis, *c virgo non obliuiscitur ornamentis suis, nec sponsa fasciam pectoralis suæ: tu vero oblitus es Dei te diligentis, omniaque largientis, quæcunque habes.* O DEVS benignissime, quid iam mihi faciendum, nisi vt amoris lacrymas fundam ob admittâ peccata contra eum, qui me ad eum diligebat: sperans de tua misericordia. quod quemadmodum Magdalena, dices anime meæ: *d remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum;* & cum amore niam eorum petijt.

Deus bonus & misericors.

1. Punctum. Ab æterno dilexit nos Deus.

In tempore exequitur.

Isai. 49. 15 Peccator obliuiscitur Dei.

Isai. 49. 15.

c Iere. 2. 3.

Amantem redama.

d Luc. 7. 47.

2. Punctum.

e Matt. 5. 45
Deus peccata odit, peccatorem amat.

f Iere. 31. 3.

g Cant. 8. 7

3. Punctum.
h Pf. 102. 17Amor Dei
est & erit
aeternus.

VLTERIVS perge, infinitam hanc Dei charitatem & misericordiam pendere: quæ in eo adhuc plurimum emicat: quod non destiterit ab amore, & misericordia sua erga te, etiã postquam eum offendisti, factus es eius inimicus, adeoq; ingratus omnibus beneficijs ab eo acceptis. Nam potius e *pater hic celestis, qui solem suum oriri facit super bonos & malos: pluitq; super iustos & iniustos*, eodem modo tecum perrexit, quo antea: largiendo tibi vitam, facultates, honores, & bona reliqua temporalia: vt hac misericordia & immensa charitatis exhibitione te prouocaret ad desistendũ ab eius offensione; & incipiendum diligere eum, qui nõ solum te dilexit, cum non promeritus esses eius amorem, eò quod nihil esses: sed etiam cum ob tua peccata indignus esses, quem ipse diligeret. Quamuis enim tua peccata detestetur, amat tamen bonam naturam, q; in te posuit; optatq; illud suã gratiã reformare: teq; vt ad id te disponas, hortatur, & impellit. idque totum facit æterno quodam amore. Nam à sua æternitate id facere decreuit: *in charitate*, ait, *perpetua dilexi te: ideo atraxi te miserans tui.* ò amator æternæ, qui me, à quo Deus es, diligis: cuius *g charitas* tanta fuit, vt *aque multa* mearum culparum non potuerint accensas eius flammam extinguere! optarem te dilexisse, tibiq; in omnibus placuisse à primo instanti, quo sui rationis usum assēcutus; nec vnquam hunc amorem meis peccatis rupisse: sed quia id hæcenus non præstiti, per amorem illum, quo me prosequeris, peto, mihi ignosci & auxilium conferri, ad te semper diligendum, sicut tu me diligis: vt nullæ tribulationum aquæ hunc amorem culpis nouis extinguant.

AD HVC ascendit altius Dei charitas, & h *misericordia* erga te. Nam quæ admodum illa est ab æterno: ita, quod in se est, cupit eam esse sine fine, vsque in æternum; eo animo, vt singularia dona ac beneficia tibi conferat, tum in mortali hac vita, tum etiam in æterna. Quare non solum teneris Deum diligere, eiq; ex animo seruire ob amorem, quem hæcenus erga te habuit, & habet; & præterita & præsentia beneficia: sed etiam ob ea, quæ conferre tibi cupit per totam æternitatem. Quid itaq; existimas, ò infelix homo, te facere, cum lethaliter peccas: nisi quod manifesto periculo Deum in æternum odio habendi te exponas: si enim in eo peccato ex hac vita excederes, odium illud tuum esset æternum? & quomodo tua culpa non censetur infinita, quæ tendit contra innumera & infinita beneficia, non solum præterita, & præsentia, sed etiã futura, quæ Deus; quod in se est, tibi offert: ò quam benè collocaretur æternus quidam dolor ad satisfaciendum pro tali peccato! offero tibi, Domine, desiderium quoddam, illud per totam hanc vitam descendendi, etiam si æterna esset; & aliud simul te diligendi; tuamque sanctam legem æternum custodiendi: vt æternus sit amor meus erga te, sicut est tuus erga me.

Consi-